

1569 7/12 39: 1. Beh. af F. t. L. vedr. Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. 1570

Første Behandling af Forslag til Lov om Pristalsregulering pr. 1. December 1939 af Dagpengenes Maksimumsbeløb i de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Kasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2633; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1531).

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Dyrtidstillæg til arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2479; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 843).

Disse Lovforslag sattes til Forhandling under eet.

Einer-Jensen: Det første Lovforslag, nemlig Forslag om Ændring i Loven af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring med senere Ændringer, gaar ud paa en Ændring af denne Lovs § 13, den Bestemmelse, hvorefter Statstilskudene til Arbejdsløshedskasserne udbetales. Ved Revisionen af Arbejdsløshedsloven i 1932 kom den nuværende Skala ind, hvor-efter Tilskudsprocenten ændres, for hver Gang den gennemsnitlige Løn inden for Fagene ændres. Tager man f. Eks. Kasser i Fag, hvor den gennemsnitlige Aarsfortjeneste er under 2 000 Kr., faar de et Tilskud paa 90 pCt., men saa snart man naar over 2 000 Kr., nedsættes Tilskudsprocenten med 5 for hver 250 Kr., og højere oppe i Skalaen ændres dette til henholdsvis 10 eller 15 pCt. Det vil altsaa sige, at en meget lille Stigning i Indtægterne kan betyde, at Tilskuddet til en Kasse kan blive betydeligt nedsat. Den største af vore Arbejdsløshedskasser, nemlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, havde i Henhold til Opgørelsen over Arbejdsfortjenesterne for 1938—39 en gennemsnitlig Aarsindtægt pr. Medlem paa 2 079 Kr. Dermed var man naaet op over Grænsen 2 000 Kr. og fik en Nedsættelse i Statstilskuddet paa 5 pCt. Det er jo langt den største Kasse, og dette betød, at de fik ca. 1 Mill. Kr. mindre i Statstilskud. Enhver vil sikkert indrømme, at dette ikke var og ikke kan være rimeligt. Det er derfor, man ved Lovforslaget her ændrer den bestaaende Skala.

Kasser med en Gennemsnitsindtægt under 2 000 Kr. faar som hidtil de 90 pCt., men dernæst gaar man over til ikke at bryde Skalaen paa 250 Kr., men for de lavere Indtægters Vedkommende paa 42 Kr. og for de lidt højere paa 50 Kr. Naar man f. Eks. tager Intervallet 2 001—3 300 Kr., nedsættes Tilskudsprocenten med et Point for hvert paabegyndt Interval paa 42 Kr. Tager man Indtægterne 3 301—3 650 Kr., nedsættes Procenten med 2 Points for hvert paabegyndt Interval paa 50 Kr. For Indtægter over 3 650 Kr. nedsættes den med 3 Points for hvert Interval, ogsaa paa 50 Kr., dog saaledes at ingen Kasse kan faa mindre end Minimumstilskuddet 15 pCt.

Stk. c i Lovforslagets § 1 indeholder den nugældende Regel, men omregnet paa samme Maade som den lige omtalte. Først er der den Regel, at for saa vidt en Kasse ikke har Fortsættelseskasse, er Tilskudsprocenterne 10 mindre, og dernæst dette, at der i visse Tilfælde kan blive et højere Tilskud end de 90 pCt., nemlig hvis Arbejdsgennemsnitsledigheden i Kassen har været mindst 20 pCt.

Disse Ændringer i Loven vil naturligvis betyde, at der kan ske visse Forandringer for Kassernes Vedkommende. Nogen kunde maaske efter den gamle Regel have faaet et højere Tilskud, medens andre naturligvis vilde have faaet et mindre. Der er foretaget en Beregning paa Grundlag af Regnskabsaaret 1938—39. Det viser sig, at 19 Kasser vilde have faaet større Tilskud end efter den gældende Ordning; under disse 19 Kasser hører naturligvis Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. 26 Kasser vilde have faaet mindre, og for 23 Kassers Vedkommende vilde Tilskuddet være uforandret. Den samlede Tilskudsmængde efter den nugældende Regel ændres imidlertid ikke herved, Beløbet bliver nogenlunde det samme. Men det er en mere rimelig og en mere retfærdig Beregning, som jeg gaar ud fra, at alle Parter maa kunne enes om.

Stk. d i det foreliggende Lovforslag er en ny Bestemmelse, nemlig den, at der kan ske Dyrtidsregulering af Statstilskuddet. Da Arbejdsløshedsloven i 1932 blev gennemført, indførtes der en Bestemmelse om, at der kunde ske Regulering af Medlemmernes Understøttelsessatser, medens der ikke ved Tilskudsskalaen blev taget Hensyn